

Dosarul 7 aprilie 2009 – Ziua ușilor închise la Parlament – întunericul din justiție

Sorry, this entry is only available in [Romanian](#). For the sake of viewer convenience, the content is shown below in the alternative language. You may click the link to switch the active language.

La data de 31 martie 2017, Amnesty International Moldova, împreună cu alte organizații neguvernamentale din domeniul drepturilor omului, inclusiv Asociația Promo-LEX, au organizat o acțiune publică, pentru a le aminti guvernanților că victimele din 7 aprilie 2009 așteaptă de 9 ani să li se facă dreptate.

La 7 aprilie 2009, demonstrațiile post electorale din Chișinău au escaladat și câteva sute de persoane violente – dintre miile de manifestanți pașnici – au pătruns cu forța în sediul Președinției și cel al Parlamentului. Poliția a reținut în total peste 600 de protestatari, iar sute au fost bătuți în timpul reținerii și în secțiile de poliție aglomerate.

Evenimentele traumatizante din aprilie 2009 au scos la lumină mai multe probleme sistemice subiacente, care facilitează tortura și alte rele tratamente în Republica Moldova. Eșecul de a face dreptate, la 9 ani de la abuzurile flagrante din aprilie 2009, este o dovadă clară că problema fundamentală a impunității pentru cazurile de tortură, tratamentele inumane și degradante rămâne nerezolvată.

*Organizațiile semnatare **CONSTATĂ** că la nouă ani de la aceste evenimente, Guvernanții aleg **amnezia selectivă**.*

*Asociațiile semnatare **CONDAMNĂ** inacțiunea statului de a deferi justiției vinovații de comiterea actelor de tortură și relele*

tratamente din cadrul evenimentelor din aprilie 2009, condamnă nerespectarea drepturilor, discriminarea și ignorarea constantă a victimelor torturii până în prezent.

Organizațiile semnatare sunt **ÎNGRIJORATE** că persoanele cu funcții de răspundere, implicate în organizarea sau favorizarea acțiunilor de tortură din aprilie 2009, au rămas la putere, în diferite forme și/sau beneficiază de impunitate, fiind în mod surprinzător achitate de către instanțele de judecată: polițistul Ion Perju, învinuit de omorârea protestatarului Valeriu Boboc, a evadat, iar persoanele cu funcții de răspundere, care au admis tortura în masă, rămân a fi promovate în funcții. Generalul Gheorghe Papuc s-a făcut bancher, comisarul Valentin Zubic a ajuns în slujba unui partid politic, șeful poliției municipale Vladimir Botnari asigură securitatea Î.S. "Moldtelecom", iar Petru Corduneanu, Artur Reșetnicov și alții s-au făcut aleși de popor.

Asociațiile semnatare **DEZAPROBĂ** neexecutarea [Hotărârii Parlamentului nr. 159, din 08.07.2010](#), "Asupra raportului Comisiei de anchetă pentru elucidarea cauzelor și a consecințelor evenimentelor de după 5 aprilie 2009", prin care instanțelor competente li s-a ordonat "să verifice legalitatea acțiunilor fiecărui polițist, procuror și judecător, care a judecat protestatarii pașnici în comisariatele de poliție și au admis tortura în masă", însă nu s-a făcut nimic pentru executarea acestei hotărâri.

Este profund **REGRETABIL** că zeci și sute de victime ale torturii au rămas traumatizate pe viață și fără niciun suport real din partea statului, cu excepția unor compensații bănești, care au fost stabilite incomparabil de mici comparativ cu prejudiciul cauzat. Legea Nr. 137/2017 "Cu privire la reabilitarea victimelor" s-a dovedit a fi ineficientă și rămâne doar pe hârtie, fără mecanisme de implementare. Iar Comentariul General nr. 3/2012 la art. 14 al Convenției ONU împotriva torturii (CAT) al Comitetului ONU împotriva torturii, tratamentelor inumane și degradante a fost

ignorat. Este inadmisibil, ca multiplele obligații internaționale ale Republicii Moldova în vederea "toleranței zero" față de tortură rămân a fi ignorate până în prezent indiferent de recomandările și standardele din diverse rapoarte anuale internaționale cu privire la Republica Moldova.

Acțiunea publică de astăzi este o acțiune de comemorare. Atâta timp cât dreptatea pentru victimele din aprilie 2009 rămâne o problemă nerezolvată, autorii acțiunilor de tortură și alte rele tratamente vor beneficia în continuare de impunitate. Cazul recent al regretatului Andrei Brăguță a demonstrat încă odată că nimic nu s-a schimbat, iar eforturile raportate la ONU și Consiliul Europei sunt cu regret nule, nu au nici un efect, deoarece sistemul a mai omorât un om în august 2017 în condiții similare. Ne întrebăm, cine este următorul, dragă STAT de (ne)DREPT?

Organizațiile semnatare:

Amnesty International Moldova

Asociația Promo-LEX

RCTV Memoria

Centrul Național al Romilor

Centrul de Resurse Juridice din Moldova